

Ruşendil

– ebru çimen · 14 Mart 2019

Tanıdığım insanlar el olmuş bana. Yol alıyor sanki uzak diyarlara.
Göçüyorlar birer birer semâlara.
Ben kanadı kırık
bir kuş gibi çırpındıkça yalnızlığa.

Kanatlarımda canfeza.
Yerim yok sanki sayelerde.
Ruşendilim ağır ve aksak.
Asuman olsam keşke bu kanatlarla.
Sayelerde zayi olsam.

Gözlerimden katre, katre doldu taştı nehirlere, pınarlara
Ben anlatmadan daha
sana sen anlamışsın nutkum tutulmuşcasına.

Farsça kelime
Ruşendil:Gözleri görmeyen
kalp gözü ile gören